

MITUŠOVA 16
Základní škola

SBORNÍČEK SLOHOVÝCH PRACÍ ŽÁKŮ 5.A

ŠKOLNÍ ROK 2014 – 2015
září 2014 – únor 2015

ÚVODNÍ SLOVO

Tento sborníček slohových prací obsahuje tvorbu žáků pátého ročníku naší školy, tj. dětí ve věku od deseti do jedenácti let.

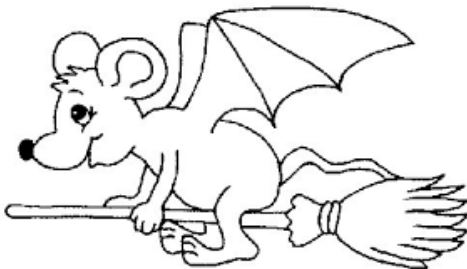
Děti jsem převzala na výuku českého jazyka v září 2014 a hned jsem poznala, že jsou vnímavé a ochotné na svém slohovém projevu pracovat.

Touto cestou se ráda podělím o výsledky jejich snažení se čtenáři tohoto sborníčku. Děti se ve slohu učí, navzdory dnešní strohé době informačních technologií, zachovat si svůj osobitý projev a styl, spolu s bohatostí vyjadřování.

Mgr. Hýlová Vladimíra

OBSAH:

1) Popis zvířete.....	3 – 6
2) Popis předmětu.....	7 – 10
3) Popis pracovního postupu.....	11 - 14
4) Dopis	15 - 18
5) Líčení podzimní přírody.....	19 – 22
6) Líčení zimní přírody.....	23 - 26
7) Vypravování – Štědrý den.....	27 - 30
8) Vypravování – Kulturní zážitek.....	31 – 34

Andulky

Andulky mohou mít různé barvy, např. modrou, bílou, žlutou nebo zelenou. Od hlavy až ke křídům mají černé vlnky. Oči jsou malé. Ocásky mají dlouhé.

Andulky se mohou rozmnožovat, když mají vodu, jídlo a budku. Za dva dny snese samice čtyři až šest vajec. Ve třech měsících se z nich stávají nádherní samostatní ptáci. Až do té doby jsou u rodičů.

Na jaře a v zimě přepeřují. Andulky se mohou naučit mluvit. Průměrně se dožívají čtrnácti až šestnácti let. Ve volné přírodě žijí v Austrálii. Nad zobáčkem mají růžové nebo modré ozobí. Podle něj poznáte, zda je to samička nebo samec.

Adéla Schmittová, 11 let

Králík zakrslý

Můj králík má dlouhé uši. Jeho barva je hnědá, ale na zádech má černé proužky. Je to kluk. Jeho fousky jsou dlouhé a citlivé. Jeho zuby jsou velké.

Králíci mohou mít mláďata od osmi měsíců. Samice svá mláďata nosí v bříšku dvacet osm až třicet dní. Králíci jsou savci. Svá mláďata kojí do osmi týdnů. Mláďata se rodí slepá a vidět začínají po dvanácti dnech.

Samci se o samice perou, až jim odlétávají chlupy. Králíci mohou seskočit z výšky dvou metrů a nic se jim nestane. Dráčky jim rostou velmi rychle. Musí se stříhat opatrně, protože jim můžete ustříhnout prstík. Králíci mají pod krkem pachové žlázy. Když se otírají o různé předměty, tak si je značkují.

Barbora Kačmářová, 10 let

Pes domácí

Moje domácí zvířátko je sedmiletá fena yorkshirského teriéra. Je vysoká 27 centimetrů a váží 2,2 kg. Má krásnou hnědo-bílou srst a krásné hnědé oči. Je to hodná a klidná fenka, která má ráda děti.

Když začne fenka psa hárat, přiběhne k ní pes a oplodní ji. A pak se čeká na štěňátka. Moje fenka měla už šest štěňat.

Yorkshirský teriér se používal v Číně na hubení krys. Je to poslušné a chytré plemeno.

Matěj Šromota, 11 let

Křeček džungarský

Můj křeček je šedobílý. Má malé nožičky a na nich pět ostrých drápků. Přes záda má černý proužek. Jeho uši jsou malé a stojaté.

K rozmnožování je zapotřebí sameček i samička. Křečci se rozmnožují celý rok. Když je samička březí, za 23 dnů se jí narodí mláďata. Rodí se čtyři až pět mláďat.

Já mého křečka živím semínky, kukuřicí, granulemi, ovocem, atd. Když se křečci bojí, kakají. Žijí jeden až dva roky. Aktivní jsou hlavně v noci.

Filip Małaczynski, 11 let

Furby

Furbyho jsem poprvé viděla v reklamě. Minulý rok jsem ho dostala na Vánoce. Byla jsem šťastná.

Furby je malá příšerka, měří asi 14 centimetrů. Je zabarvený do oranžova. Jeho zobák je žlutý. Jeho oči jsou velké a černé. Mrká očima a hýbe tlamičkou. Uši má došpičata. Jeho nohy jsou červené. Má hebké tělíčko. Furby reaguje na lidské zvuky. Když Furby uslyší hudbu, tak tančí.

Jsem ráda, že Furbyho mám už rok a doufám, že mi vydrží ještě dlouho. Nikdy se ho nevzdám.

Natálie Motyčková, 10 let

Tablet Lenovo

Tabletů je velká spousta. Dívala jsem se na různé tablety, ale nejvíce se mi líbil tablet Lenovo. Byla jsem velmi šťastná, když jsem ho dostala.

Můj tablet má tmavě modrou barvu a na dotek je docela drsný. Má dva fotoaparáty a skvěle fotí. Jeho rozměr je sedm palců. Má velice lesklý displej. Z obou stran má stříbrný nápis Lenovo. Používám ho ke spojení s kamarádkami přes aplikaci Viber, kde si píšeme nebo voláme zadarmo. Na tabletu si používám hudbu a legrační videa. Moje nejoblíbenější hra je Pottery. Je to virtuální hrnčířská dílna, kde si vyrábím vázy, a pak je prodávám.

Tablet používám každý den a moc mě to baví. Nerada bych o něj přišla.

Nela Fiurášková, 11 let

Aktovka

Jednou jsem jela do obchodu se školními potřebami a uviděla jsem tam aktovku. Moc se mi líbila, a tak mi ji taťka koupil.

Moje aktovka má růžovobílou barvu. Mám ji ráda, protože je pohodlná. Je zdobená pěknými obrázky. Skoro celá je pokrytá reflexními prvky. Když ji nosím, není těžká. Vejde se do ní hodně věcí. Zezadu je vyztužená.

Nechci se jí vzdát, protože je pro mě důležitá.

Tereza Koníčková, 11 let

Deník

Měla jsem pocit, že mě nikdo neposlouchá, a tak jsem si pořídila deníček. Právě proto, abych si do něj psala to, co nikomu říct nechci.

Je středně velký a krásný. Jsou v něm bílé a nelinkované listy. Je bílý s různými schválně udělanými skvrnami. Líbí se mi, že je na něm moc hezká oranžová a že na těch barvách jsou třpytky.

Je úžasný a tajný. Nechtěla bych se ho vzdát. Je přesně takový, jak jsem si ho představovala.

Patricie Chytrinská, 11 let

POPIS PRACOVNÍHO POSTUPU

listopad 2014

Masová sekaná

Maminka mě chtěla naučit, jak se dělá masová sekaná, a já jsem souhlasil. Jednoho sobotního dopoledne jsme se do toho dali. Má první masová sekaná začala.

Mleté maso se dá do mísy. Připravím si očištěnou cibuli a česnek. Cibuli nakrájím a dám k masu. Pak přidám prolisovaný česnek. Osolím, opepřím a nakrájím žemli na malé kostky. Ty přidáme ke směsi a zalejeme mlékem. Necháme žemli nasát. Pak přidáme dvě vejce. Celou směs smícháme v jeden celek. Pokud je směs příliš řídká, přisypeme strouhanku. Směs se nesmí lepit na ruce. Udělám krásnou šišku, kterou dám do pekáčku. Zaliji ji trochou vody a pečú dozlatova.

Má sekaná se mi povedla. Všem chutnala a já byl moc rád. Příště už ji budu dělat sám.

Daniel Gřonka, 11 let

Domeček

Koupila jsem si malá zvířátka a nevěděla jsem, kam je mám dát. Tak jsem jim postavila domeček.

Nejprve jsem si vzala starou krabici od bot. Potom jsem si do ní vystříhla okna a dveře. Aby nebyl domeček smutný, dala jsem na něj třpytky a barevné papíry. Nesmím zapomenout na vybarvení domečku. Ze zbytku krabice jsem udělala nábytek a použila jsem vatou jako postýlky. Temperovými barvami jsem nábytek namalovala. Pořádně jsem se podívala, kam ho dám.

Nakonec jsem udělala zahradu. Teď mi domeček dobře slouží. Mám v něm všechna malá zvířátka.

Adéla Schmittová, 11 let

Kuřecí řízky

Chtěl jsem mamce udělat radost, a tak jsem se rozhodl udělat oběd. Vymyslel jsem kuřecí řízky.

Jako první jsem naklepal a osolil kuřecí maso. Potom jsem ho začal obalovat v mouce, vajíčku a strouhance. Po obalení jsem vytáhl pánev, nalil na ni olej a dal na sporák. Do rozpáleného oleje jsem vložil řízky a pomalu je smažil. Během smažení jsem oškrábal brambory a dal je vařit v osolené vodě s kmínem. Hotové jídlo jsem nachystal na talíře na stůl. Nakonec jsem doprostřed stolu dal tatarku a bylo hotovo.

Mamka byla šťastná a všem to moc chutnalo. Říkala, že jí budu pomáhat a někdy zkusím něco nového.

Denis Javorský, 11 let

Míchaná vajíčka

S maminkou jsme vymýšlely, co uvařit na večeři. Napadlo mě uvařit míchaná vajíčka.

Nachystala jsem si tyto suroviny: dva plátky šunky, dvě vajíčka, dva plátky másla, chléb a špetku soli. Šunku jsem si nakrájela na malé kostičky. Do hrníčku jsem rozklepla dvě vajíčka a poté je rozmíchala vidličkou. Na pánvičce jsem si rozpustila dva plátky másla. Na rozpuštěném másle jsem opekla šunku. Poté jsem vlila na pánev vajíčka se solí. Míchala jsem je do zhoustnutí. Hotové jídlo jsem dala na talíř a jedli jsme ho s chlebem.

Toto jídlo jsem nevařila poprvé. Moc mi chutnalo. Je to rychlé a snadné na přípravu.

Masha Saxová, 11 let

Dopis mamince

Ahoj, mami!

V Ostravě 5.12.2014

Jak se máš? My se máme dobře. Včera se nám stal takový strašidelný zážitek.

Šli jsme s taťkou na hrad Rožmberk. Hrad byl krásný, i když napůl zbořený. Prý se tam objevuje Bílá paní i ve dne! Je to pravda. Po hradbách se procházel bílý přízrak. Byli jsme vyděšení. Ale ten, kdo Bílou paní uvidí, bude mít štěstí po celý další rok. První projev štěstí byla pětikoruna, kterou jsem při cestě zpět našla.

To už je vše. Byl to nádherný výlet.

Zdraví tě tvoje Barča.

Barbora Kačmářová, 10 let

Dopis Filipovi

Ahoj, Filipe!

V Ostravě 5.12.2014

Dneska u nás byl ve třídě třetí hodinu v matematice Mikuláš.

Čert zarachotil řetězem o dveře. Všichni jsme se lekli. Pak vběhl do dveří i s Mikulášem a andělem. Chtěl po mě žákovskou knížku. Pak šla celá třída k tabuli. Já jsem se jim propířil a utíkal jsem ven ze třídy. Běžel jsem k WC. A pak šli z jedné i druhé strany čerti. Chtěl jsem utéct, ale v aule mě chytli. A tak jsem musel taky zpívat. Příští rok půjdu na WC. Když jsem křičel, slyšeli mě ve 4.B, 5.B i 4.A.

Nakonec jsme za odměnu dostali perník. Bylo to super.

S pozdravem, Jiří Slušný

Jiří Slušný, 11 let

Dopis rodičům

Ahoj, mami a tati!

Ostravě 5.12. 2014

Jak se máte? Co děláte? Doufám, že se máte dobře.

Dnes jsme se šli projít ke zřícenině hradu. Bylo to nádherné. Viděli jsme také velkou sovu, která přiletěla pánovi na rameno. Držela papír, který mu někdo poslal. Mohli jsme si ji pohladit. Potom jsme přišli do chaty, ve které jsme spali. No, vlastně to bylo něco jako hotel. Když jsme se převlékli a umyli, měli jsme na večeři špagety. Byly výborné.

A to je vlastně všechno. Moc se na vás těším, pa.

Zdraví vás Veronika

Veronika Dřímálová, 11 let

Dopis kamarádce

Ahoj, Naty!

V Břeclavi 5.12.2014

Tak jak se ti daří? Doufám, že se ti daří dobře.

Píšu ti, protože jsem chtěla vědět, jak se máš. Píšu ti taky proto, že jsem zjistila něco, co nepočká. Zjistila jsem, že pocházím z rodu Žerotínů! Žerotínové byla knížata a sloužila u králů. Mám v sobě pět nebo šest kapek jejich šlechtické krve.

A mám se tady hrozně moc dobře. Šli jsme se podívat na zámek Lednice, kde se natáčela pohádka Pyšná princezna. Svezli jsme se kočárem a šli se podívat do veliké zahrady. Nejčastěji tam byly růže a moc pěkně voněly.

Tak ahoj, Paťka Ch.

Patricie Chytrinská, 11 let

LÍČENÍ PODZIMNÍ PŘÍRODY

říjen 2014

Podzimní procházka

Když jsem vstala z postele, svítilo na mě sluníčko jako žárovka v pokoji. Tak jsem si řekla, že se půjdu projít do lesa, když je tak pěkně.

Když jsem se procházela podzimním lesem, cítila jsem pod nohama spadané listí. Bylo měkké jako koberec. Když jsem šla dál, slyšela jsem, jak listí padá ze stromů a jak vítr fouká ze strany na stranu. Slyšela jsem jak teče a bublá potůček. Když

jsem šla podle zvuku, potůček jsem uviděla. Byl čistě průzračný, že by se z něj dalo i napít. Pak jsem si lehla na kmen pařezu a cítila jsem vůni hub a mechu. Podívala jsem se a uviděla jsem běžící srnku. Měla krásné podzimní zbarvení. Viděla jsem i krásně zbarvené podzimní stromy.

Nakonec jsem při odchodu slyšela kukačku. Byla jsem ráda, že jsem se šla projít a viděla jsem podzimní přírodu, jak se změnila.

Adéla Baštinská, 11 let

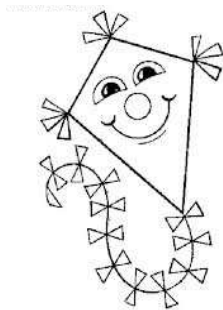
Podzimní procházka lesem

Dnes ráno sice slunce nesvítilo, ale nechtěla jsem být doma, tak mě napadlo, že už jsem dlouho nebyla v lese.

Když jsem vyšla z domu, venku bylo příjemně. Pod nohama mi šustilo barevné listí. Stromy byly holé, jen na několika z nich bylo listí. Lesem vedla cestička uzounká jako lávka. A kolem té cestičky si zpíval malý potok. Bylo po dešti, a proto byla cestička zablácená. Vyplašila jsem veverku. Skákala ze stromu na strom jako artista v cirkuse. Stromy byly porostlé měkoučkým mechem. Foukal silný vítr. Stromy se vlnily ve větru. Děti pouštěly na paloučku barevné draky.

Procházka se mi moc líbila. Z lesa se mi vůbec nechtělo. Vyhнала mě mračící se oblaka, začalo pršet.

Barbora Kačmářová, 10 let

Bělský les na podzim

Včera jsme šli s mamkou do Bělského lesa. Byla to dlouhá procházka.

Když jsme šli Bělským lesem, proběhl kolem nás zajíc, který byl černý jako uhlí. Běžel tak rychle, že jsem si ho nestačil ani pořádně prohlédnout. Ale zato jsem viděl spoustu stromů a mechu, různé kapradí a taky pár hřibů, které jsme ale nesbírali, protože nevíme, jestli jsou jedlé.

V Bělském lese nám bylo fajn, ale zanedlouho začal foukat vítr a později začalo i pršet, a tak jsme běželi rychle domů.

Lukáš Holub, 11 let

Podzimní procházka

Ráno jsem se probudil a do pokoje mi svítilo sluníčko. Tak jsem si řekl, že půjdu na procházku do lesa.

Vešel jsem do lesa a slyšel jsem jenom zpěv ptáků. Cítil jsem krásnou vůni dřeva. Viděl jsem hodně stromů. Připadalo mi, že si se mnou hrají na schovávanou. Dotkl jsem se kůry stromů a byla hrbolatá. Šlápl jsem na mech a cítil jsem, jak z něj vytéká voda a já se propadám. Slunce se nemohlo probojovat silnými korunami stromů. Viděl jsem potůček, který utíkal rychle jako blesk. Najednou mi nad hlavou prosviští ptáček jako šíp.

Nevyspal jsem se moc dobře, ale zato jsem si dobil energii v lese. Velmi se mi má vycházka líbila.

Filip Malaczynski, 11 let

Zimní procházka v lese

Byla sobota ráno. Když jsem se začala probouzet, koukala jsem z okna a ještě celá rozespálá jsem se rozběhla k oknu. S úsměvem na tváři jsem vykřikla: „Sněží!“ Přiběhla jsem do obývacího a přemluvila jsem mamku, abychom šly na zimní procházku.

Ještě před lesem jsem se potočila a uviděla děti, které sáňkují, staví sněhuláky, koulují se a jejich smích je slyšet ještě dál. Když jsme přišly do lesa, okouzila nás krásná sněhová pokrývka. V lese je krásné ticho. Jediné, co je slyšet, je křupání sněhu pod našimi nohama. Z oblohy padaly sněhové vločky a foukal jemný větřík. Cesta byla tak kluzká, že jsem upadla na ledě. Na zmrzlých větvích stromů byly vidět začínající ram-pouchy.

Začalo se stmívat a musely jsme jít domů. Než jsem šla spát, ještě jednou jsem se podívala na tu krásnou zasněženou krajinu. Zatáhla jsem záclonu, šla spát a těšila se na ráno, až začne další zimní den.

Natálie Motyčková, 10 let

Moje zimní procházka

Vstala jsem docela brzy. A když jsem se podívala z okna ven, viděla jsem něco úžasného – napadl krásný bílý sních. Vzbudila jsem brášku a mamku a ukázala jsem jim to. Mamka řekla, že půjdeme na procházku do lesa.

No, jdeme k lesu a místo barevného lesa vidíme rozzářený bílý les. V lese bylo skoro všechno krásně bílé, ale to vůbec nevadilo, protože jsme se mohli koulovat. Když jsme došli k zamrzlé studánce, zahlédla jsem malinkatého zajíčka, jak hopsá po sněhu. A to není zcela vše, co jsem viděla. Dokonce i mladá srnka tudy proběhla. Byla jsem velmi nadšená, protože to byl úžasný pocit. Mám je i vyfocené.

Prostě to nešlo říct lépe než – nejkrásnější procházka na světě. Bylo to jako v bílém ráji. Vícekrát bych chtěla zažít takovou procházku.

Nela Fiurášková, 11 let

Všude je bílo

Dneska ráno jsem vstala. Podívala jsem se z okna a uviděla jsem sních. Rychle jsem utíkala vzbudit brášku.

V deset hodin jsem šla s bráškou na kopec. Když jsme došli ke kopci, ucítila jsem čistý vzduch. Koukala jsem kolem a všude bylo bílo. Když jsem sjížděla z kopce, cítila jsem, jak mi vítr foukal do vlasů a mráz mě šimral do tváří. Sních byl studený. Na kopci jsem se zastavila a podívala jsem se na oblohu. Na tvář mi spadla vločka. Strašně moc lechtala. Když jsem byla chvíli potichu, slyšela jsem, jak fouká vítr. A když jsem pak jela z kopce, vítr a sních mi foukaly do tváře.

Bobování s bráškou bylo fajn. Už se těším, až půjdeme zítra zase na kopec.

Monika Gregorová, 11 let

Sobotní procházka

V sobotu ráno jsem se probudila brzy, podívala jsem se z okna. Venku byla velká vrstva bělostného sněhu. Řekla jsem si, že půjdu s maminkou na procházku.

Když jsme vešly do lesa, uslyšela jsem takové skřípání. To mi skřípal mráz v uších. Ale slunce na obloze se usmívalo. Ptáčci se krčili ve větvích jako hříbky v mechu. Malý potok, který si přes jaro a léto hezky zpíval, byl zamrzlý jako leské zrcadlo. U krmelce se krčila srna s malým kolouškem. Myslivec jim právě přinesl seno. Stromy v lese byly sněhem obalené jako bílým kabátem. Na mýtince stál jako na stráži vysoký sněhulák.

Procházka se mi líbila. Škoda, že jsme v lese nemohly být déle. Začala být tma a velká zima.

Barbora Kačmářová, 10 let

VYPRAVOVÁNÍ O ŠTĚDRÉM DNI

leden 2015

Těším se na Ježíška

Na Štědrý den ráno vždycky vstávám brzy. Nemůžu totiž dospat, protože se těším na Ježíška.

Na Štědrý den se snažím nejíst, abych viděla „zlaté prasátko“. Ráno tatka zabíjí kapra. Potom s mamkou uděláme salát podle starého receptu od babičky. Ráda se přidám ke krájení ingrediencí do salátu. Sem tam kouknu na vánoční pohádku. Nachystáme vánoční prostírání na stůl. Mezitím se dovaří hrachová polévka a máma upeče závin. Moje sestra přijede se svým manželem a dětmi. Po páté hodině si uděláme štědrovečerní večeři. Každý má pod talířem pro štěstí jednu šupinu a pětikorunu. Krájíme jablko a lijeme olovo. Poté, co uvidíme první hvězdu, čekáme, až zazvoní zvoneček. A pak utíkáme ke stromečku. Všem rozdávám dárky podle jmenovky.

Jsem ráda, že jsme všichni pohromadě a hlavně, že jsme všichni zdraví.

Adéla Baštinská, 11 let

Štědrý den

V předvečer Štědrého dne zdobíme stromeček. Ráno, když jsem vstal, už jsem se těšil na štědrovečerní večeři a na dárky.

Ráno jsme si dali sladší snídani. Poté jsme přichystali slavnostní stůl. Do misek jsem nachystal ovoce, ořechy a cukroví. Každoročně jezdíme do zoologické zahrady v Ostravě, kde strávíme několik hodin se zvířaty. Dáváme jim povolené krmení. Po příjezdu se díváme na pohádky. Babička smaží řízky. Při východu první hvězdy usedáme ke svátečnímu stolu. Po večeři se jdeme všichni projít. Po příchodu zjistíme, že u nás byl Ježíšek a rozbalujeme dárky.

Letos to byly pěkné Vánoce a už se těším na ty další!

Daniel Gřonka, 11 let

Miluji Štědrý den

Už jsem se nemohla dočkat 24. prosince, až se sejdu s rodinou, až si po večeri zazpíváme koledy a až si rozbalíme dárečky.

Já jsem se vzbudila v 9 hodin a byla jsem ráda, že to tak rychle uteklo. Ráno jsem pomáhala mamince s úklidem a potom v kuchyni nachystat a oloupat brambory, které jsme daly vařit. Maminka obalila řízky a strčila je do lednice. Potom jsem mamce pomáhala upéct buchty a bábovku. Mamka koupila v obchodě nějaké dobrůtky, tak jsem jí to vše vybalila. Zatímco jsme se převlékali, maminka přichystala talíře a příbory. Bylo 17 hodin. O půl šesté maminka usmažila řízky a rybu. Ve třetí čtvrtě na šest jsem se hodně těšila na tetu a strejdu a taky na babičku a dědu. A už bylo 18 hodin. Povečeřeli jsme a zazpívali koledy. Pak jsme šli rozbalit dárky.

Moc se mi to líbilo. Chtěla bych mít Vánoce šestkrát v roce.

Vanesa Rováčsová, 10 let

Můj Štědrý den

Den před Vánocemi jsem nemohla usnout. Když jsem se 24. prosince probudila, s radostí jsem si šla otevřít poslední okénko v adventním kalendáři.

Ráno jsem se snažila nejíst, ale kolem poledne jsem to už nevydržela. Odpoledne jsme jeli na hřbitov. Když jsme se vrátili, už jsme začali chystat vše na večeři. Když bylo vše nachystáno, pustili jsme koledy a mohli se usadit ke stolu. Ale než jsme si sedli, ještě jsme si přit'ukli. Večeře byla dobrá a bohatá. Když jsme dojedli, viděla jsem pod talířem penízek. Ještě než jsme šli do obýváku čekat na Ježíška, každý si rozkrojil jablko. Na mamku vykoukla velká hvězda, až se lekla. Než jsme si v obýváku sedli, zazvonil zvonek. Začala jsem křičet radostí. Když jsme přišli ke stromečku, viděla jsem plno dárků.

Na Vánoce jsem dostala vše, co jsem si přála. Už se těším na další Vánoce.

Adéla Schmittová, 11 let

VYPRAVOVÁNÍ O KULTURNÍM ZÁŽITKU

únor 2015

Vernisáž

Moje sestra Hanka má krásného koníčka. Ráda kreslí a maluje obrázky. Jejím snem bylo, aby její obrázky, kromě na Facebooku, mohli lidé vidět také osobně.

Její sen se jí splnil. Majitelka pražské kavárny Cukr-kandl jí nabídla své prostory k uspořádání vernisáže. Hanka poslala pozvánky celé naší rodině a všem známým. Celá naše rodina a přátelé z Ostravy jsme jeli Pendolínem do Prahy. Cestou jsme si dali občerstvení, obsluha byla milá. Když jsme dorazili do Prahy, šli jsme se projít a zašli jsme si na thajskou masáž, protože vernisáž byla až večer.

Když jsme na vernisáž dorazili taxíkem Tik-takem, uviděli jsme už Hanku uvnitř, jak vítá hosty. Hanka nás také hned přivítala a já jsem se šla se sestrou podívat na obrazy. Byly krásné a jeden se mi líbil ze všech nejvíce – jmenoval se „Hope“. Byl světle modrý s tmavě modrými vlašťovkami a růžovými květy. Táta pak zahájil vernisáž a mluvil o Hance, jak už jako malá malovala. Bylo tam i občerstvení. Fotili jsme a bylo veselo. Večer jsme jeli do hotelu.

Jsem ráda, že se vše povedlo tak, jak mělo, a že se Hance vernisáž vydařila.

Adéla Baštinská, 11 let

Výlet do zoo

Jednoho dne jsme vstali a rozhodli se celá rodina, že navštívíme zoologickou zahradu v Ostravě.

Nasedli jsme do auta a jeli. Když jsme přijeli k bráně zoo, mamka s tatškou šli koupit vstupenky. Při vstupu do zoo jsme prošli krásným parkem, za kterým byly ve výběhu kozy. S kozami to byl pěkný zážitek, protože jsme mohli k nim do výběhu a taky jsme je krmili. Postupně jsme navštívili spoustu dalších zvířat, například slony a žirafy. U stáda krav jsme si zašli koupit čokoládu.

S rodinou jsme si to hodně užili. Těším se na další výlet do zoo.

Lukáš Holub, 11 let

Výstava psů

Jednoho dne jsme se s taťkou probudili a venku svítilo sluníčko. Plánovali jsme, co budeme v tak pěkný den dělat a kam půjdeme. Najednou zazvonil telefon a teta Marki nás pozvala na výstavu psů, kde bude soutěžit.

Teta Marki má výstavního anglického buldoka. Je hnědý s bílými skvrnami. Na výstavě bylo plno pěkných psů, ale my jsme drželi palce tetě. Když konečně přišla na řadu teta, posadili jsme se přímo před ní a fandili jsme jí. Obávali jsme se, jestli zvládnou všechny disciplíny. Když soutěž skončila, netrpělivě jsme čekali na konečné výsledky. Obávali jsme se zbytečně. Teta se Shortym všechno zvládli na výbornou. Umístili se na třetím místě, což bylo velmi dobré. Všichni jsme měli velkou radost. Teta dostala medajli a Shorty velkou kost.

Tento sobotní den se nakonec velmi vydařil. Domluvili jsme se, že na příští výstavu půjdeme zase společně.

Denis Javorský, 11 let

U6 – Malý svět techniky

Dnes jsme se rozhodli, že pojedeme do Dolních Vítkovic a tam se půjdeme podívat do Malého světa techniky neboli U6.

Procházeli jsme různými výstavami. První výstava byla výstava techniky. Vyzkoušela jsem si ovládat jeřáb a čerpat vodu. Bylo tam taky hodně trenažerů. Třeba trenažer auta, letadla, motorky a nákladáku. Druhá výstava byla zvuková. Mohla jsem si udělat pokus světla a zvuku. Díky tomu jsem zjistila, jak funguje blesk a hrom. Na třetí výstavě jsem si hrála s vodou. Na klavír jsem hrála písničku a podle toho tam z vodotrysku stříkala voda.

Sice jsem tam byla už podruhé, ale moc jsem si to užila. Těším se, až tam znova pojedu.

Masha Saxová, 11 let

Závěrem bych chtěla dětem třídy 5.A poděkovat za příjemnou spolupráci v hodinách slohu. Věřím, že jsme se společně naučili leccos nového a v dnešní době výpočetní techniky rozvíjeli náš stylistický projev, snažili se, aby naše práce byly neotřelé, pestré a pro čtenáře poutavé.

Mé druhé poděkování patří vedení naší školy, které podpořilo můj záměr a umožnilo jeho realizaci.

Mgr. Hýlová Vladimíra

**Vydala ZŠ Mitušova 16, Ostrava
2015**